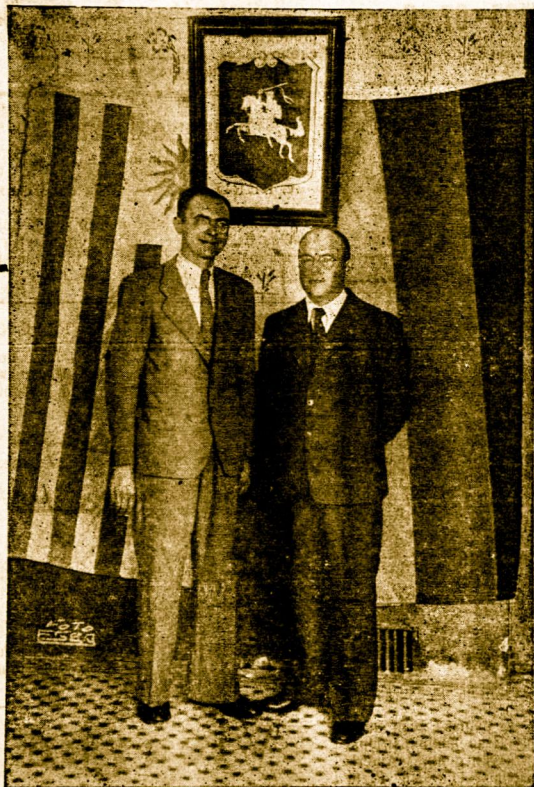

Laisvoji Lietuva

L
I
T
U
A
N
I
A
L
I
B
R
E

Nr. 15

— Laisvosios Lietuvos — redaktorius Julius Jazauskas (kairėje) ir svečias iš Buenos Aires, gerb. rašytojas K. Čibiras, Vasario 16-sios minėjimo proga nusitraukę — Urugvajaus Lietuvių Kultūros Draugijos — patalpoje.

CINE SELECTO

Vienintelis lietuvių P. Zukelio kinas
Urugvajuje

c. Grecia 1105-07. Cerro.

Tel. 22-11-25

Filmos:

Visuomet paskutinės laidos, meniškiausios ir aukštos kokybės. Daugumos lietuvių ir kitataučių gausiai lankomas kino teatras.

- MARGUTIS -

Vienintelis muzikos, dainų, rimtų, naudingų skaitymų ir sveiko humoro lietuvių kalboje išeliantis Amerikoje žurnalas.

Jį redaguoja, žinomas mūsų kompozitorius Antanas Vanagaitis ir metams tekainuoja tik 2 doleriai. Paprašykite savo gimines Amerikoje, kad jį jums užprenumeruotų taip naudingą ir gausiai iliustruotą žurnalą.

— Margutis —

6755 South Western Avenue.

CHICAGO, III.
U. S. A.

- Amerika -

Jungtinių Valstybių Lietuvių Savaitraštis.

Kas savaitę gausite nemažą žinių apie lietuvių visame pasaulyje. Rasite idomių straipsnių ir pasiskaitymų. Prašykite gimines Amerikoje, kad jį jums užrašytų šį laikraštį. Pietų Amerikos šalyse metams 3 doleriai.

— AMERIKA —

222 So. 9 Str.

Brooklyn 11, N. Y.

U. S. A.

Krautuvė-Baras

Viktoro Kučiausko

c. PRUSIA 1851, kampas BOGOTA

Telefonas: — 22. 13. 26. —

Villa del Cerro.

Didelis pasirinkimas visų rūšių maisto produktų. Vietos ir užsienio gėrimai. Kainos ekonomiškos. Lietuviškas patarnavimas Lietuviams nuolat.

Krautuvė ir Baras

Jono Gramošausko

c. PERÚ 1992. — Villa del Cerro.

Pirmos rūšies visi maisto produktai ir šviežios daržovės bei vaisiai. Vietos visų rūšių gėrimai. Pigios kainos. Skubus ir sąžiningas patarnavimas. Persitikrinkite.

ANELÉ RAULUSKEVICIENĖ

Didelio pasirinkimo, pigių kainų bei mandagaus patarnavimo, visų rūšių maisto produktų krautuvė. Lietuviai prašomi užtekti persitikrinimui.

Calle BOGOTÁ 5217. — CERRO.

Pr. Riboko ir Aizersteino

Meniškių Odos Išdirbiniai

Fabrikas

calle RIO BRANCO 1102.

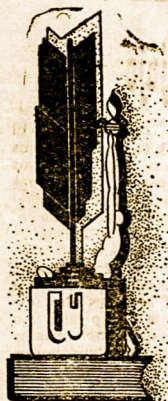
Visoki meniški odos išdirbiniai parduodami urmu ir pavieniai. Lietuviams daromos specialios nuolaidos.

Vienybė

Idomiausias, plačiai skaitomas, Jungtinių Amerikos Valstybių savaitraštis. Vienybę redaguoja poetas Juozas Tysliava. Metams tekainuoja tik \$ 3.50 amerikoniško dolerio.

— Vienybė —

412 Bedford Ave.,
Brooklyn, N. Y.
U. S. A.

— Lituania Libre —
REVISTA MENSUAL

Ciencias, Artes y Letras
Rio de Janeiro 4001, CERRO

EDITADA por la
ASOCIACION CULTURAL
URUGUAY - LITUANIA

Aprobada y reconocida por la
Ley del Gobierno Superior de la
Nación, con la Personería Jurídica
— en el año 1941 —

Organo oficial y propiedad intelectual
toda de la misma. Impreso en la
Imprenta Fortaleza

Redacción, Administración e Imprenta
Rio de Janeiro 4001
— Cerro —

Redactor Responsable:
JULIAN JAZAUSKAS
Berna 2347. Cerro

• Administrador

Pedro Korkuzas
Rio de Janeiro 4001
Cerro

Metné Prenumerata:
Urugvajuje \$ 1.50 U.
Argentíno \$ 4.00 Ar.
Amerikoje \$ 2.00 U.
Perlasdas sijsti admi-
nistratoriavus vardu.
Raštus sijsti redakci-
jos vardu.

— Lituania Libre —
Rio de Janeiro 4001
Cerro. Montevideo.
Uruguay.

LAISVOJI LIETUVA

Mėnėnīs - Kultūros - Mokslo - Mėno - Visuomenės - Kovos - Žurnalas

Metai (Año) II | Montevideo, Kovas - Marzo - 1946 | Nr. 3 (15)

K. Verax

Como los Soviets provocan el exterminio de las naciones

Sobre el fondo de la tragedia de la segunda conflagración mundial, junto con otras desgracias y penurias de la Humanidad, cabe ser mencionado separada y desecadamente el traslado de habitantes en masa. Ya desde su primer instante el régimen soviético en Rusia destacóse por el inconsiderado envío de un lado a otro de los habitantes y el rápido crecimiento de los campos de concentración. Al ser firmado el 23 de Agosto de 1939 el famoso tratado entre Molotov y von Ribbentrop, la práctica de la deportación humana fué unificada por ambos regímenes totalitarios, y algo más tarde se convirtió en «normal» fenómeno europeo.

Quienes fueron previstos para deportar y cómo fué llevada a cabo dicha operación durante el año 1941 en la Lituania ocupada por los bolcheviques, demuéstrase patentemente en el documento oficial del comisario del Kremlin, Serov. Las listas llegadas a manos de la Cruz Roja Lituaniana muestran que la mitad del pueblo lituano había sido condenado a la deseminación en las extensiones dilatadas de la Unión Soviética. En la primera pavorosa caza del hombre de la primavera de 1941, enkavedistas capturaron a cerca de 45.000 lituanos y, en vagones de carga tapiados, los mandaron más allá de los Montes Urales. Cuando dichas víctimas, sin que pueda llegarles ni la ayuda de la Cruz Roja Internacional, apáganse ignoradamente una tras otra en las desoladas estepas siberianas, los enkavedistas, vueltos por segunda vez a Lituania, comenzaron nuevamente el verano de 1944 la caza total del hombre con vistas a aumentar las víctimas hacinadas en los campamentos de concentración y lenta muerte.

Para la persona criada en una atmósfera de humanismo y cultura le resulta completamente incomprensible e inadmisible destrucción humana de tal índole. También el gobierno soviético sabe esto, por lo cual encubre estas deportaciones con el velo de la legalidad. Los comisarios moscovitas obligaron en el otoño de 1944 a la república «soviética» de Lituania a que firmara un «acuerdo» de intercambio de poblaciones con el gobierno polaco de Lublin compeliendo, además, a este último, a firmar similar convenio con la URSS. De conformidad con dichos acuerdos, los habitantes de los mencionados países pueden «voluntariamente» trasladarse a Rusia, y los rusos a Lituania, Polonia y Rumania. La palabra «voluntariamente» es aquí una simple burbuja o globo destinado a producir una cortina de humo frente a la vista mundial. Es inconcebible ninguna acción ciudadana libre en la despótica dictadura soviética. Allí la población es trasladada de un punto a otro, y hasta los viajes locales de todo individuo en particular son regulados conforme al criterio del Estado.

Ahora, en las regiones ocupadas por el ejército rojo, el objeto del traslado de los habitantes es la eliminación del elemento patriótico, que está siendo suplantado por el asiático e indudablemente pro-soviético.

(Continuará)

Didingai Paminėta Vasario 16 - ji Urugvajuje

Patriotinė Urugvajaus lietuvių kolonija, siemet kaip dar niekad gražiai ir didingai paminėjo Vasario 16 -ją, arba Lietuvos nepriklausomybės 28 metų sukaktį, surengtą «U. L. Kultūros Draugijos» ir jaunimo organizacijos «Vytis», kuri įvyko šeštadienį, vasario 16 d. š. m. erdvioje teatro «Selecto» patalpose, c. Grecia 1105, Montevideo.

Kad pakenkusi patriotiniam minėjimui, lietuvių tautos pardavikai ir raudonosios diktatūros garbintojai, tyčia darė parengimus dviejoje vietose veltui, bet abiejose vietose netikėtina pradegė. Švarioji lietuvių visuomenė ima skirti nuosirdžiai dirbančius Lietuvos laisvės padorius lietuvius, nuo lietuviškai kalbančių Maskvos pastumdėlių, kurie ligotai džiaugiasi, kad rusai pavergė Lietuvą ir žudo nekaltus mūsų brolius. Gal ir todėl, abu jų parengimai tesurinko apie 25 lietuviškai kalbančius ruskelius, kai tuo tarpu, «U. L. Kultūros Draugijos» minėjime dalyvavo visa rinktinė kolonija. Dar toli prieš pradėsią programą, erdvios teatro «Selecto» patalpos, laukiamieji salė, bufetas ir teatro prieangis jau buvo užpildyti lietuviais ir vis rinkos daugiau. Dalyvių tarpe matėsi visi mūsų veikėjai, pramonininkai, biznierių, intelektualai ir per 600 garbingų lietuvių patėrių.

Minėjimo pasisėkimui daug prisidėjo ir 7 radijo stotys, iš kurių tą dieną buvo transliuojamos lietuvių valandos. Oficialė draugijos valandą buvo transliuojama 6 val. po pietų iš stoties CX 16 «Radio Carve». Čia ypač gražiai ir artistiniai sugiedojo abiejų tautų himnus bei lietuvių dainų programą atliko «Vyties» choras. V. Dorelio vadovaujamas, o patriotinės ir Lietuvos nepriklausomybę ginančias kalbas pasakė draugijos sekretorius O. Stabinskas, kolonijos kapelionas kun. Stan. Grigaliūnas ir Pietų Amerikos basketbolo čempionas V. Scieslinskas. Iš kelių stočių buvo transliuojama plokštelėmis lietuvių dainos, muzika ir kalbos, «Urugvajaus Lietuvių Komiteto» vardu.

Visa Urugvajaus spauda, labai palankiai paverčius Lietuvos laisvę atstatymui ir pasmerkdamą brutalią bolševikų smurtą rašė apie Lietuvos tragediją reikšdama viltį, kad bolševikų despotija nėra amžina, kad Lietuva nusikratys kruvinos rusų okupacijos ir ateis eilėn nepriklausomą, demokratinių bei civilizuotų tautų. Minėjimo dieną, artimas vyriausybės suokėnimams ir populiariausias Montevideo dienraštis «El Dia» idėjo platų, kaip visuomet išsamiai ir turiningai parasytą gerb. rašytojo K. Čihiro straipsnį apie lietuvių tautos kančias rusų okupacijos ir jos pašalinimą atgauti savo laisvę. Dideli ir įtakingi

dienraščiai: «La Mañana», «La Tribuna», «El Debate», «El Diario» ir kiti idėjo panašius «U. L. Kultūros Draugijos» ir «Urugvajaus Lietuvių Komiteto» straipsnius, rezolucijas bei pačios redakcijos žymių Urugvajaus šviestuomenės atstovų Lietuvai palankius komentarus. Šeštadienį, vasario 16 d. beklaustant iš daugelio radijo stočių lietuviškas valandas, bevartant dienraščių puslapius užpildytus Lietuvai palankiais raštais, susidarė įspūdis, kad su laisvaisiais Urugvajaus lietuviais visa respublika mini Vasario 16 -ją. Kaip tatau liko maziukai ir bevečiai mūsų tautos atmatos ir rusiškios vergijos garbintojai. Raudonosios diktatūros šalininkai žysimiai pamatė, kad laisvajame Urugvajuje dar gyvi laisvės idealai ir dori žmonės piktinasi bolševikų smurtu.

Milžiniškos lietuvių minios užpildytame teatre programa buvo pradėta Urugvajaus ir Lietuvos Himnais, kuriuos taip didingai, darniai ir meniškai sugiedojo «Vyties» choras, maestro V. Dorelio vadovaujamas.

Išklausius Himnus, turiningą ir momen tai pritaiktą kalbą pasakė dabartinis draugijos pirmininkas ir «Laisvosios Lietuvos» redaktorius gerb. Julius Jazauskas. Savo kalboje išnagrinėjęs bolševikų propagandos ciniškumą ir klastas kalbėtojas daug kerčios teisybės pasakė saviesiems kilingams ir kviedamas išsiviją vieningam Tėvynės laisvinimo darbui reikšė viltį, kad Maskvos imperializmo smurtas prieš Lietuvą nebus ilgas. Jo kalba publikos buvo palydėta griausmingais aplodismentais.

Pirmininkai baigus, dalyviams buvo perstatytas ir jų ovacijomis sutiktas rašytojas gerb. K. Čihibas, kurio kalbos svarbesnių minčių santrauką talpiname atskirai.

Gerb. svečiui užbaigus nepaprastai įdomią ir dabartinę Lietuvai buklę nušviečiančią kalbą, jaunieji «Vyties» artistai mėgėjai meniškai suvaidino iš dabartinio okupuotos Lietuvos gyvenimo, penkių veiksmų dramą «Du Broliai». Aktualus dramos turinys, gyvas ir autoriaus minties naturalus atvaizdavimas, žiūrovus nuvedė į pavergtą Lietuvą ir daugumai išlaukė ašaros. Vykusiai iki smulkiausių detalių sudarė išgamos tipą jaunąs vyttietis Stasys Stendelis. Tai neabejotinai ir didelių dramų gabumų jaunuolis. Meniskai ir gyvai savo sudėtingas roles atliko gabios vyttietės: A. Puodžiūnaitė, G. Petkevičiūtė, J. Rakauskaitė, M. Markevičiūtė ir J. Blaževičius, P. Markevičius, J. Stendelis. E. Grėbliūnas bei L. Stendelis.

Kad drama taip artistiniai ir sklandžiai buvo suvaidinta, tai daug kredito priklauso O. Stabinskui, kuris ją režisavo.

Rašytojo K. Čibiro Kalbos

Santrauka

Vasario 16 - ją minint Urugvajuje, pagrindinę kalbą pasakė svečias iš Buenos Aires rašytojas K. Čibiras - Verax. Pasveikinęs Urugvajaus patriotinius lietuvius Ministro Dr. K. Graužinio vardu, kalbėtojas su dideliu įsitikinimu gvildeno du svarbiausius mums klausimus: kas dabar Lietuvoje dedasi ir kokios ateities laukiamo. Imperialistinis boševizmas naikina lietuvių tautą jos žemėje, kartu stengdamasis terorizuoti kiekvieną tikrą lietuvių vištamą pasaulyje. Maskvos propagandistai giriąsi pasukę Lietuvos laikradį į priekį, bet iš tikrųjų jie jį atsuko tūkstančių metų atgal, kai menkai civilizuoti mūsų protėviai dar gyveno miškuose. Dabar ir vėl lietuviai priversti gyventi miškuose dėl to, kad aukštos kultūros jų tėvynę užplodo viską žiauriai naikinančios puslaukinių azijatų gaujos. Jie įvedė tokios rūšies «demokratiją», kurioje padorus žmogus turi tik vieną išieiti: imti ginklą ir prisidėti miškuose prie partizanų būrių.

Po ilgų ir triukšmingų plojimų, publika sulaukė ir kvapą kai buvo skaitomos Lietuvos partizanų telegramos.

Baigdamas kalbėtojas ragino tautiečius nemusimaisi; baisyje ir neišsikioje būklėje yra ne vien Baltijos šalys. Visa Europa atsidūrė prieš gyvenimo ar mirties klausimus. Jėgos ir melo triumfai kartais atrodo nors ir dideli ir

triuškinanti, bet istorijoje jie nublanksta prieš tiesos pergalę. Mes dar galim pasitikėti tam tikrais didžiųjų politikos netikėtumais ir, svarbiausia, mūsų kad ir mažos tautos užgrūdinta dvasinė stiprybė.

Žadėdami lietuvių tautai greitą galą, visoki carai ir koriai generalgubernatoriai atėjo ir praėjo; kas šiandien civilizuotam pasauly jų sukaktis mini? O Lietuvai ir šiandien turi draugų, jos 28 metų nepriklausomybės pasiekimo šventę mini tolimiausio pasaulio šalių radiofonai ir spauda. Baltasis Raitelis dar turės sugrįžti savo žemėn!...

Rašytojo gerb. K. Čibiro turininga bel klausovus giliai jaudinusi, apie valandos kalbą, daug kartų buvo pertraukta entuziastinių aplodismentų ir didžiausios rimties dėmesiu nepaprastai gausios lietuvių visuomenės išklausyta.

Patriotinė Urugvajaus lietuvių visuomenė ypatingai pasipiktino, kad šios kalbos įspūdi bاندė sumažinti savo anarchistiniam laikraščiui «Balse» viskiais nenormalumais pasižymėjus Norkus. Urugvajaus lietuviai tik sarkastiniai juokiasi iš šito nabago isterikos ir atsilygins jo šlamstėlių iš Urugvajaus visai išsprasydami. Patriotinei veiklai tos rūšies stabdžia yra permenki, kad jį juos dar vertėtų rimtą dėmesį kreipti.

Lietuvos Ministras Dr. K. Graužinis Pas Kultūriečius

Pirmadienį, vasario mėn. 25 d. s. m., diplomatiniais reikalais atvykęs į Urugvajų apilankė ir «Urugvajaus Lietuvių Kultūros Draugiją» bei «Laisvosios Lietuvos» redakciją, Nepaprastus Lietuvos Pasiuntinys ir Įgaliojtas Ministras Pletų Amerikai Dr. K. Graužinis su Ponis.

Aukštieji svečiai lydimi kolonijos kapeliono ir rašytojo K. Čibiro buvo sutikti draugijos vadovybės ir «Laisvosios Lietuvos» redakcijos, kurie apžūrėję mūsų vienintele lietuviško darbo Urugvajuje patalpas ir spaustuvą, per valandą laiko dalinosi paskutinėmis naujienomis iš Lietuvos ir p. Ministro apsilankymo Urugvajuje tikslais.

Savo keltone į Urugvajų p. Ministras reikė pasitenkinimą, nes krašto vyriausybėje radęs tą patį draugingą atsinešimą ir gilų bei nuosirdų Lietuvos tragedijos atjautimą.

Paskutinės autentiskos žinios iš Lietuvos, kokias yra gavęs p. Ministras skanėčios, kad 30 % Lietuvos pasėlių ploto šiemet likę neapsėta. Kaip jauną taip ir suaugusį vyrą ši dabar Lietuvoje susitiktų esanti retenybė. Likę neišžudytai ir neištremtai lietuviai desperatiškai kovoja partizanuose. Lietuvoje siaučia baisūs enkavedistų terorai. Visas kiek atsakingesnes vietas užėmę rusai, kurie pasižadą lietuvišiomis pavardėmis į Lietuvos miestus taip pat prigrūdę rusų.

Argentina Ir Lietuviai

Lietuvių tremtinių tarpe vis didėjant sudomėjimui dėl galimybių emigruoti į Pietų Ameriką, ypač Argentiną, apie šią šalį čia duodame žingsni bendrų pastabų.

Argentinės respublika ploto atžvilgiu yra antroji Pietų Amerikos valstybė, beveik iš 3 000 000 kvadratinį kilometrų. Ji turi arti-14 milijonų gyventojų, tai vienam kvadratiniam kilometrui netenka nė 5 žmonės. Tai, be abejo, viena mažiausiai apgyventų pasaulio šalių.

Pietinės jos provincijos — milžiniški Patagonijos plotai tebėra tūsti tyrlaukiai, kur reikėtų gyventojų pagrindinis verslas yra galvijai, ypač avys. Dauguma argentiniečių ir emigrantų susispietę Buenos Aires, Cordobos (skaityti, Kordobos), Santa Fe ir Entre Rios provincijose. Derlingumo, klimato ir civilizacijos požiūriu ši sritis patogiausia. Joje nėra tikrų žiemų, nėra nė naikinamųjų karščių. Patagonijoje, kaip Chubut (sk. Čiubut) ir Santa Cruz provincijose, skurdus akmeningas dirvožemis, smarkūs vėjai ir ilgos žiemos, o šiaurėje, prie Brazilijos, Paragvajaus ir Bolivijos sienų, priešingai — tropiškai karščiai. Chaco mškai ir pelkės europiečiams apgyventi beveik neįmanoma.

Visu Pacifiko pakraščiu, kaimynystėje su Čilės valstybe tęsiasi Andų kalnai, vietomis net 6 000 ir 7 000 metrų aukščio. Jų slėniuose ir apylinkėse, ypač Mendozos provincijoje puikiai auga vynuogės. Natūralu, tokio ilgio valstybėje, kaip maždaug nuo Suomijos iki Sachuros, klimatas, žmonės ir gyvenimo būdas labai įvairuoja.

Argentina yra pirmutinė P. Amerikos valstybė savo ekonominiu turtingumu ir civilizacijos bei kultūros lygiu. Jos gyvulininkystė, kviečių ir kukurūzų ūkis garsus visame pasaulyje. Anga įvairiausių rūšių vaisiai, medvilnė, cukrinės nendrės ir vynuogės. Iš abiejų Amerikos kontinentų vyno čia pagaminama daugiausia. Turi savo anglies ir žibalo, nors jauna, bet smarkiai besiplečiančią sunkiąją ir tekstilės pramonę.

Grėta Urugvajaus, Argentina išsiskiria mažiausiu analfabetų nuosmėiu. Ji išlaiko šešis universitetus, o knygų ir periodinių spaudinių leidimu stovi pirmoje vietoje po J. A. V. ir Kanados Buenos Aires knygomis konkuruoja su New Yorku. Rašyba Argentinijoje yra įspūdingai bendrinė; šnekamoji tarmė castellaniska. Iš kelių dažniau vartojamų kalbų pirmoje vietoje yra anglų, prancūzų ir vokiečių rečiau.

Federalinė sostinė Buenos Aires turi virš pusantro milijono gyventojų. Tai žymiausias P. Amerikos didmiestis. Tiki didesni miestai: Rosario (500 000 gyv.), La Plata, Cordoba, Santa Fe, Mendoza ir Bahía Blanca. Mies-

tuose dideli nuosimti sudaro įvairių tautų emigrantai. Buenos Airezė, manoma, jų esanti apie 40-50 nuosimėjų.

Anglų kolonistai Argentinijoje ekonominiu ir kultūriniu lygiu yra žymiausia atėvių bendruomenė. Jų įtaka labai svari. Stiprias savo kolonijas turi prancūzai, vokiečiai, šveicarai. Vietinio gyventojų tipas, vadinamas criollo (sk. krijoľo) yra kolonijalinių kelių ispanų ar italų palikuonis, ilgai asimiliavęs su indėnų rase, Criollo vardu mėgsta vadintis ir bet kuris argentinietis patriotas. Jų budas prieteliškas, religija, apskritai katalikiškoji, kai kurie papročiai indėniški. Tačiau tikrų indėnų Argentinijoje esą gal apie 40 000; jie bastosi tropikinėje srityje, daugiausia Chaco ir Formosos žemumose.

Argentina, Urugvajus ir Čilė klimato požiūriu šiaurės rytų ir vidurio Europos emigrantams aklimatizuotis yra palankiausios P. Amerikos šalys. Jos daugiausia ir civilizautos. Vis dėlto, net ir šių šalių klimatas daugeliui neina į sveikatą. Apskritai, čia žmonės greičiau sensta, savotiška australinio pusrutulio saulės ir žemės sąveika mūsų žmones vargina ir slėgia. Metų laikai čia priešingi Europos laikams.

Žiema P. Amerikoje vadinami birželio, liepos ir rugpjūčio mėnesiai. Vidurvasaris — gruodis, sausis ir vasaris. Daugiausiai apgyventoje Argentinės srityje vasaros karščiai įvairuoja tarp 35-45 laipsnių. Žiemos metu apie Buenos Aires sniego neesti, bet būna dažnai lietus ir įkyrių šaltų miglų. Kadangi pats miestas stovi prie didžiulės La Platos upės, apsuptas lygumų ir pelkių, oras čia tiek žiema, tiek vasarą yra per daug drėgnas, palankus reumatizmo ir plaučių ligoms.

Lietuviai, gal 90 jų nuosimčių gyvena pačiame Buenos Aires mieste, jo priemiesčiuose ir to paties vardo provincijoje. Tikros statistikos nėra, tačiau nuosakiai apskaičiuojama, kad Argentinijoje gyvena apie 30 000 mūsų tautiečių, čia atvykusių daugiausia tarp 1926-1930 metų.

Nugalėję aklimatizavimosi sunkumus, pergyvenę nedarbo krizes pramokę kalbos ir prisitaikę prie naujų papročių, dauguma lietuvių įsikūrė kad ir neįstaigingai, tai betgi pakankamai, o kai kurie ir visai gerai. Dalis dirba fabrikuose, dalis ėmėsi amatų, biznio, nuėjo porterais, šoferais ir kambarinėmis tarnauti į turtingųjų namus. Vienas kitas pralobė įsitašę nuosavas įmones. Žemės ūkiu lietuvių Argentinijoje užlima mažai.

Lietuvių kaip darbininkų vardas geras; lietuvaits virėjos ir namų apivokos tarnaitės giriamos ir ieškomos.

Deja, reikia priminti, kad tam tikras skaičius mūsų išeivių kaip Argentinijoje, taip Urugvajėje ir Brazilijoje, gyvenimo kovos netalėkė ir žuvo. Kartais perdidelis įtempimas dėl materialinio, koks nors išnaudojimas, apsiuylimas, tėvynės nestalgijsa suardo sveikatą,

nervus. Buenos Aires, pavyzdžiui, psichiatri-
nėse ligoninėse ir prieglaudose vis pasitaiko
po keletą net ir keliolika lietuvių ir lietuvi-
čių. Dar daugiau nervų pusiausvyrą praradu-
sių slankioja gatvėmis ar glaudžiasi prie pa-
žįstamų. Iš dalies prie šios nelaimės plitimo
prisideda perdidelis prasto stipraus vyno var-
tojimas, ypač kenksmingas tvankiame Buenos
Aire didmiesty.

Nepergeriausia didesnės mūsų išeivių da-
lies P. Amerikoje ir tautinė nuotaika. Daugelį
šionykiščių lietuvių užkėrėjo komunistinė pro-
paganda, kiti šiaip sau materializme pasken-
dę visam kitam abejingi. Visados čia buvo
jauciama stoka gerų inteligentinių visuomenės
vadų, bet netrūko išnaudotojų ir anarchis-
tų, kurie Argentinoje eilę metų leisdami asme-
ninio pasipelnymo tikslais laikraščius, besiva-
dinantį „pažangiu ir demokratišku“ dabar lie-
tuvius darbininkus tebedemoralizuoja.

Yra ir šviesių reiškinių. Yra tokių tvirtų
lietuvių patriotų, kurie neatsižvelgdami į nie-
ką, sielojasi visais savo tautos rūpesčiais ir
nelaimėmis, pinigų ir darbu prisideda prie vi-
šų kilnių užsimojimų. Argentinos lietuviai
Avellanedoje (Buenos Aires priemiestyje) tu-
ri naują gražią tėvų mairionų pastatytą baž-
nyčią. Prie jos yra ir mokykla. lietuvių šv. Ka-
zimirio Seserų vedama. Yra šaunus šv. Ce-
cilijos choras. Yra veiklus „Lietuvai išlaisvin-
ti Centras Argentinoje“. Yra pora savišalpiinių
draugijų. Yra kas Lietuvos laisvės bylą gina
vietinėje ispanų kalba spaudoje.

Dabar Europos lietuviams gal pats svar-
biausias klausimas: tai kaip į Argentina atvyk-
ti? Pirmiausia tenka pabrėžti, jog kaip visur,
taip ir čia karo pradžioje įvesti emigracijos
savaržymai dar nepanaikinti. Masiniu būdu
kaip anksčiau ateiviai neįsileidžiami. Dedama
pastangų, kad Argentina, Bolivija, Čilė ir Ko-
lumbija, o gal ir Urugvajus įsileistų didesnį
lietuvių tremtinių skaičių be ypatingų suvar-
žymų. Kadangi minėtos šalys gauna ir kitų
Europos tautų panašius prašymus, klausimas
svarstomas lėtai ir be galutinių sprendimų.
Tenka laukti... Individualiai Argentinos vi-
zas galėtų gauti tie, kuriuos čia kviesiųsi ar-
timi giminės, taip pat lengviau tie, kurie jau
anksčiau čia yra gyvenę; kuriems draugai ar
kas kitas Emigracijos Departamente garantuo-
tų trims metams apmokama darbą. Garantijos
užtenkamomis pirmoje eilėje skaitomos tų,
kurie turi savo įmones ar ūkius Nors daugū-
ma lietuvių turi nuosavus namelius ar viduti-
nio darbininko uždarbį bei šaltaupų, garanti-
jai pagrindo tatau dar nesudaro.

Kai kurie aukštąjį mokslą baigę diplo-
muoti lietuviai klausia, ar jie galėtų gauti sa-
vo specialybės darbą universitete, įstaigose ir
panašiai, Nėra vilties, kad tokie norai išank-
sto būtų patenkinti ir garantuoti. Daugelis pa-
čių argentiniečių, ir natūralizuotų šios šalies
piliečių negauna darbų ir postų, kokių norė-
tu. Ypač tai dažnas reiškinys humanitarinių

mokslių šakose.

Medikams, agronomams ir inžinieriams
sąlygos ir galimybės yra palankesnės. Bet ir
juos vargiai kuri įstaiga stengiasi pasikviesti.
Savo pastangomis lieka pasirūpinti vižą, at-
vykti, pramokti kalbos, akyliai apsižiūrėti kur
ir kaip galima prieiti, tada ir įsikūrimo galimy-
bės ir pasisekimo ar nepasisekimo rizika pa-
aiškės.

Argentina, kaip ir kitos P. Amerikos ša-
lys, pirmoje eilėje įvertina žemės ūkio darbi-
ninkus. Amatininkai, technikai, elektrisistai,
šoferiai taip pat darbo gauti gali lengviau.
Fabrikų darbininkui statomos jau sunkesnės
sąlygos (žiūrima amžius, sveikatos, kartais
ir pilietybės) Tokių reikalavimų mažiau pai-
soma iš vyrų ir tarnų. Jei kas turėtų kapita-
lo kuriai nors pramonės įmonei pradėti, ar
ūkiui nusipirkti, ar prekybai, jau greitai, kaip
sakoma, ant tvirtesnių kojų galėtų atstoti.

Visa apibendrinant, nebus suklusta pa-
sąkiūs: kam pavyks atvažiuoti į Argentina, ar
kitur su blavia nuovoka, gerais norais, tvirta
valia ir pasiryžimu kovoti ir laimėti, nežus.
Tik juo mažiau perdidelių iliuzijų, juo svei-
kiauo. Kukuliai pradėjus nuo bet kurio darbo,
nesibijant pavargti ir turint iniciatyvos, kelias
gali būti praskintas į visai žmonišką būklę.
Duonos ir laisvės čia yra daugiau, negu kar-
tais ištolo vaizduojama.

Argentinoje pilietybės įsigijimui nustaty-
ti mažiausiai dveji metai. Karo pradžioje su-
stabdymas pasiuteikimas dar tebegalioja,
bet, atrodo, kad neilgam. Antra vertus, čia
pirmon galvon nevisur pilietybės atsižvelgia-
ma. Valstybinę tarnybą, tai, žinoma, taip.

Į Argentina šiuo metu nuatreiptos dau-
geli išbadėjusių tautų akys. Linkėtina, kad
vargingose ir nesaugiose sąlygose atsidūrę
lietuviai gausiai galėtų į šią šoną ir saulėtą
šalį atvykti.

Argentinos lietuvis.

Jaunimo Kongresas

„Išeivių Draugas“ rašo, kad neseniai Lon-
done įvyko Tarptautinis jaunimo Kongresas.
Lietuvų šitame kongrese „atstovavo“ tūlas bur-
liokas ir mongoliško veido raudonarmietis, ku-
ris į posėdžių salę įnešęs raudonąjį komunis-
tų skarmatį. Vienas Anglijos lietuviukas, pa-
matęs prie krutinės lietuvių šaką ženkla, „atstovą“
užklauses lietuviškai, bet ruskis susigėdęs ir
atsakęs: „Neponimaju. Govorite po ruski!“

Tai matote kokie „lietuviai“ dabar atsto-
vauja mūsų jaunimą. Tiesą komunistai sako,
kad rusai Lietuvą išlaisvino nuo lietuvių.

Dėl šio akypliėsiško maskolų elgesio,
Anglijos lietuvių organizacijos įteikė protestą
Kongreso organizatoriams ir mūrėdė kas per
„demokratai“ savinasi lietuvių jaunimo teises.

*

Grandiozinis Vasario 16 - sios Minėjimas Argentinoje.

Kaip kiekvienais metais, taip ir šiais Buenos Aires lietuviai «Lietuvai Išlaisvinti Centro» vadovaujami, iškilmingai minėjo savo Tautos Dieną. Tėvų Marijonų rūpesniu, vasario 17 d. įvyko iškilmingos pamaldos lietuvių bažnyčioje, kurioje Mišias celebravo arkivyskupas mons. Aragone. Laikė iškilmingų Mišių ypatingai gražiai ir darniai giedojo p. Rymavičius vadovaujamas choras kilnindamas kiekvieno lietuvių nuotaiką. Tą nuotaiką dar labiau pagilino J. E. mons. Aragone tartas lietuviams tėviškas paguodos žodis. Jis pareiškė, kad Lietuva, turinti tokią didingą praeitį niekad nežus, jei jos vaikai moralei bus tvirti ir vieningi. Nors kaip bebūtų didelė valstybė, bet jei ji savo galybę remia melu bei prievarta, turės netrukus žlugti. Jo Ekselencijos padėrinimo žodžiai taip sujaudino lietuvius, kad veik visų akyse pasirodė ašaros. Pamaldoms pasibaigus, fotografas nutraukė pamaldų dalyvius su J. E. Lietuvos Ministru, Pone Grauziniene, ark. Aragone bei tėvais marijonais priešakyje.

Piliietinis minėjimas buvo surengtas ypatingai meniškai ir erdviuose «Consejo de Mujeres» patalpose, kurios kaip sako pati «La Prensa» ir «El Mundo», buvo perpildytos lietuvių patriotų visuomenės. Minėjimą atidarė «Lietuvai Išlaisvinti Centro» pirmininkas p. Padvalskis. Po jo žodžio sekė Argentinos ir Lietuvos Himnų o vėliau Malda Žuvusiems už Lietuvos laisvę, kuriuos įspūdingai ir meniškai atliko sv. Cecilijos choras p. Rymavičiaus vadovaujamas.

Vėliau, Lietuvos Ministras Dr. K. Grauzinis savo ilgoje ir turiningoje kalboje, apibūdino dabartinę sunkią, beveik tragišką būklę mūsų tremtinių, bei Lietuvoje pasilicusių tautiečių. Apie okupantų pastangas sugrąžinti prievartos būdu tuos tremtinius į tėvynę bei apie spartų Lietuvos rusinimą ir apgyvendinimą mūsų didžiųjų miestų ateiviais didžrusiais ir kitokiais komunistais. Savo kalba p. Ministras baigė «Vyriausio Lietuvos Išlaisvinimo Komiteto» žodžiais: «žuvo mūsų jau daug, gal ir mes žusime, bet mūsų vietoje štos kiti ir kovos tol, kol savo Tėvynę laisvę ir nepriklausomybę gausim!» P. Ministro kalba tuojau buvo p. Z. Juknevičiaus atpasakota ispaniškai. Ją užbaigęs, perskaitė p. Estijos konsulo sveikinimą telegrama, p. Libanskio lenkų vardu sveikinimą, p. Bielopskio «Perelom» redaktoriaus ir kitų organizacijų bei pavienių sveikinimus.

Šiais metais minėjęs dalis buvo ypatingai

gali aukšto lygio. Sv. Cecilijos choras savo programos išpildyme parodė didelę vokalinio meno pažangą. Nepaprastai publiką žavėjo, paties choro vedėjo p. Rymavičiaus specialiai parašyta ir suktampanuota «Vasario 16 Diena», kuri buvo išaukta pakartoti. Pačiam chorui į naudą išėjo nenaudojimas bandoneonų ir smulkų kaip pagelbinių dalių.

Antras svarbesniųjų programos numerių buvo mūsų kolonijos pažibos, nuolat ir rimtai siekiančios plastinio meno Parnaso viršūnės, Rožytės Rylšikytės pasirodymas. Šopeno valse ir preludė ji atrodė lyg kokia deivė, kuri pasakiškai skraidė scenoje lyg margasis drugelis saulės ekstazėje. Jos ritmingi judėdžiai, grakštūs ir gracingas dalyko atlikimas, virto tikrais muzikos okordais ir švelnumu sielą glostančia meno didybe žavėjo žiurovus. Šitoj jaunutėlį mūsų tautietį mato si džiuginantis progresas ir žymiai kylanti meno jėga. Reikia tikėti, kod netoli laikas, kuomet jaunoji Rožytė pasirodys visoje pilnuoj teatro «Colo» scenoj.

Daug kilnaus pasigėrėjimo ir gražios ateities prosvaitų suteikė ir Virginia Virgaitytė, sunkiu «Polonezo» artistiniu išpildymu. Ir šitoj mūsų jaunutėlį mato si didelė, kaip techninė, taip ir pati muzikaliai darnumo pažanga. Manysim, kad ji mūsų kolonijoj bus nuolatinė šios meno šakos muza, vis didesnių subredimų, vis gilesnių savo srities pažinimų ir mokėjimų kitiems perduoti.

Gražiai bei artistiniai pasirodė ir R. Čekanauskaitė paskambindama porą sudėtingų muzikos kūrinų. Tik gaila, kad dėl techninių kliūčių negalėjome matyti jos šokant. Gražiai deklamavo ir G. Kiaugytė, tik šiai mokinčiai tiek gilaus jausmo perduoti deklamavime, dar labai žymus lietuviškos taranos trūkumas, dėl kurios tenka truputį padirbėti.

Gerb. Povilonytė - Blumbergienė, kaip visuomet savo žavėtinu sopranu išpildė vieną dainą. Tik gaila, kad šią žymią mūsų dainininkę retai bematom kolonijos scenoj.

Lietuvaitėms į talką atėjo ir maža argentinietė Alicia Saenz, kuri gražiai pašoko keletą ugningų ispanų šokių.

Ponia Ministerienė, kaip Tarptautinės Vilkų Gelbėjimo Sąjungos, Lietuvos Sekcijos pirmininkė, padarė Liet. Sekcijos darbų apžvalgą ir apyskaitą, kurią publika priėmė dideliu ir nuodėniu pitarimu.

Aktas baigtas daina: «Lietuviais esame mes gimę, lietuviais norime ir būti!»

Gs.

Lietuvių Sub - Komiteto Pranešimas

Iš Tarptautinės Vaikams Gelbėti Sąjungos Centro Šveicarijoje tik yra gautas pranešimas, kad mūsų pirmoji siunta, sudaryta iš 7 dėžių Argentinos lietuvių suaukotų drabužių ir batų ir 1 dėžės su 417 porų naujų batų, nupirktų už suaukotas pinigų, kurios buvo 1945 m. gruodžio mėn. pradžioje išsiųstos laivu «M. E. Kulukundis», laimingai pasiekė Europos krantus ir Anverso uoste (Belgijoj) buvo perduotos anglų «Save the Children Fund» delegatui, kad išdalintų juos anglų okupuotoje Vokietijos zonoje esantiems lietuvių tremtinių vaikams.

Antra siunta kurią sudaro 8 dėžės drabužių batų bei batams puspadžiams odos, 51 dėžė muilo ir 50 maišų kvietinų miltų, (kurios paaukojo «Molinos Rio de la Plata») jau yra parengta ir šiomis dienomis išsiunčiama Europon.

Smulkesnė apyskaita su nauju aukotojų sąrašu bus paskelbta neužilgo.

Paskutinėmis gautomis žiniomis lietuvių pabėgėlių tarpe vien vaikų yra apie 20.000 ir jiems mūsų pagalba ypatingai yra reikalinga. Ypač trūksta drabužių ir apavo. Tad geriausiai lietuviui yra raginami aukoti ir savo pažįstamų vietinių tarpe rinkti visokių prekių, kas, kurias įteikti prašoma mūsų įgaliotiems asmenims arba tiesiai:

c. Pampa 4174 Capital ar
c. Brasil 855 Avellaneda.

L. Grauzinienė

Lietuvių Sub - Komiteto Pirmininkė.

Dėkoja

«Lietuvai Išlaisvinti Centras Argentinoje» širdingai dėkoja visiems prisidėjusiems prie Vasario 16 - os parengimo: šv. Cecilijos chorui, kompozitoriui V. Rymavičiui, T. Vaikams Gelbėti Sąjungos L. Sub Komiteto sekretorei ponei E. Rislėnei, panelei Karsokaitei, ponams Ryliskiams ir jų dukrelei Rositai, Moterų ir Mergaičių Daugijai, panelei Biknevičiutei, ponei Santarienei, panelei Onai Grigaliūnaitei, panelei Skurauskaitėi, panelei Bražėnaitėi ir pianistėms: panelei V. Virgailytei, panelei Čekanauskaitėi, panelei Polledo, panelei Rios, panelei Saenz ir visiems kitiems, šokiui ar kitokiu būdu prisidėjusiems prie minėjimo pasisekimo, lietuviškas ačiū.

«L. I. Centro A.» Valdyba.

IS POSĖDŽIO

1946 m. kovo mėn. 9 d. Lietuvos Pa-siuntinybės rūmuose įvyko «Lietuvai Išlaisvinti Centro Argentinoje» Valdybos posėdis, kuriame dalyvavo ir Lietuvos Ministras. Posėdyje buvo suvesta Vasario 16-os apyskaita ir aptarti kiti aktualūs reikalai.

Pasirodė, kad Vasario 16-os minėjimas visais atžvilgiais ypatingai gerai pasisekė. Jo puiki meninė programa ir Lietuvos Ministro Dr. K. Grauzinio kalba visiems paliko neišdildomai didelį įspūdį. Nors parengimas buvo be šokių ir įėjimas tik laisva auka, bet padengus visas išlaidas, dar liko virš šimto pe-zų gryno pelno, kuris perduotas «Tarp Vai-kams Gelbėti Sąjungos Lietuvių Sub - Komiteto».

Vasario 16-os minėjimas buvo surengtas «Lietuvai Išlaisvinti Centro Argentinoje» ir lietuvių «Aušros Vartų» parapijos pastan-gomis. Minėjimą pagerbė pats arkivyskupas Aragonė, atlaikdamas iškilmingas mšias ir pasakodamas tai dienai pritaikytą pamokslą. Vakariniai bei rytiniai Buenos Aires dienraš-čiai gausiai rašydami Lietuvos bylos klausimu palankius straipsnius, taipgi radio stotys, pla-čiai paskleidė Lietuvos lietuvių troškimą, kad jų tėvynė Lietuva greičiau nusikratytų okupacijos ir taptų nepriklausoma valstybė.

Tarp kitko, nutarta greitai laiku išleisti knygą, pavadintą «Lietuva». Po to, apsvars-čius tolimesnio veikimo planus, posėdis tuo-mi ir buvo baigtas.

J. Gilvydis
Sekretorius.

TREMTINIŲ REIKALU MEMORANDUMAS

Lietuvos Ministras Dr. K. Grauzinis, be-sisielodamas lietuvių tremtinių reikalais, kurie randasi vargingoje ir nesaugioje būklėje, jau kuris laikas kaip daro žygius, kad didesnį jų kiekį perkėlus į Pietų Ameriką.

Situo taip svarbiu reikalu, p. Ministras nesenai įteikė platų memorandumą Argentinos Vyriausybei, kuriame reikiama išdėstę liet-uvių tremtinių emigracijos atsiradimo priežastis, jų gyvybei pavojų iš Kremliaus sadistų pu-sės, kurie neatsižvelgiai ieško progų, kad parsigabenus tremtinius žlauriam išžudymui ir klasifikavęs juos profesijų atžvilgiu, prašo Argentinos Vyriausybę įleisti 100.000 lietuvių tremtinių iš Europos, pastoviam apsigyveni-mui svinguojoj Argentinoi.

Kokios bus pasekmės šio žygio, kol kas, dar sunku spręsti, bet turint omeny Argenti-nos opinijos palankumą lietuvių tautai ir tai, kad paskutiniuosius rinkimus laimėjo sveiko-jai patriotinė Argentinos visuomenė, leidžia manyti, jog nors dalinai p. Ministro žygis ga-lės būti patenkintas.

✱

J. E. Nepaprastas Lietuvos Pasiuntinys Ir Įgaliotas Ministras P. Amerikai,

Dr. K. Graužinis,

kuris pasckmingai vadovauja Pietų Amerikos lietuvių patriotų kovai už Lietuvos Nepriklausomybės atstatymą.

Apie jį ankštai spiesdamiesi Pietų Amerikos lietuviai, šiemet kaip niekuomet vieningai, tinkamai pasirengę ir dideliu susikaupimu minėjo Vasario 16-ją, plačiai išskeldami šiame žemyne azijatiniai komunistinio imperializmo smurtą prieš ramią, darbčią, bei kultūringą Lietuvą ir belsdamiesi į pasaulio sąžinę, kad ši kruvinojo maskolių totalitarizmo skriauda lietuvių tautai būtų atitaistyta.

Buenos Aires, arba nuolatinėje savo buvainėje p. Ministras, Vasario 16-ją minint pasakė einamuoju momentu svarbią kalbą, kurią plačiai komentavo žymesnioji Pietų Amerikos spauda, o visų šio kontinento respublikų vyriausybės, kurios nepripažįsta Sovietų Rusijos smurto, p. Ministrą sveikino telegramomis, reikšdamos viltį, kad Lietuva nusikratys kruvinos maskolių okupacijos ir vėl sugrįš į laisvųjų tautų šeimą.

Buenos Aires Lietuvių, Šv. Cecilijos Vardo Choras
Gabaus muziko kompozitoriaus V. Rymavičiaus vadovaujamas, kuris Vasario 16 šventėje už ypatingai gražų giedojimą paties arkiv. Aragone išgirtas ir už aukštai menišką dainų koncertą pilietiniame minėjime, ponios Graužinienės ir publikos gėlimis gausiai apdovanotas.

URUGVAJUS LIETUVŲ KULTŪROS DRAUGIJOS VEIKIMAS

Žinok ir Kitam Pasakyk,

Kad sekmdienį, balandžio mėn. 21 d. 1946 m. «Urugvajaus Lietuvių Kultūros Draugija» rengia didelį ir linksmą, linksmy Velykų Popietį - Spektaklį savo bustidėje, arba calle Rio de Janeiro 4001, Villa del Cerro.

Ypatingai įdomią ir linksmą programą sudarys vaidinimas 2 - jų veiksmų ir iki ašarų juokingos komedijos «Lazdų Gydytojas», pasakui dainos bei kiti įdomūs įvairumai. Programai užsibaigus išsismės šokiai iki vėlumos.

Renkasi visi lietuviai patriotai: šeimos, pavieniai ir jaunimas, kad susitikti savuosius ir smagiai bei kultūringai praleisti Vėlykas.

Prašom nepamiršti, kad pradžia punktualiai 5 val. po pietų.

Narių Domei

Sekmdienį, kovo mėn. 31 d. š. m. punktualiai 3 val po pietų, yra šaukiamas visuotinis «U. L. Kultūros Draugijos» narių susirinkimas, gat. Rio de Janeiro 4001, Villa del Cerro.

Kadangi bus svarstomi ypatingos svarbos draugijos reikalai, tai visi nariai, prašomi punktualiai dalyvauti,

Valdyba.

Pamatysime Lietuvą Urugvajui.

«U. L. Kultūros Draugija» jau susitarė su žymiu Argentinos lietuvių darbuotoju p. J. Oilydyčiu, kuris tik prasidėjęs neseniai užbaigti karui, diplomatijos keliu gavo milžinišką ir dar Nepriklausomoj Lietuvoj pagamintą filmą — Lietuvą, — kurią artimoj ateityje atvežęs rody's Urugvajaus lietuviams.

Taigi turėsime puiką progą pamatyti laisvą, laimingą ir sočią Lietuvą. Ne vienas pamatysite savo gimtuosius sodžius ir miestelius, kur praleidote jaunystės dienas. Pamatysite laukų darbus, ristuosius ūkininkų žirgus, Žemaičių šventę Šatrijos kalne, jaunimo šventės, milžiniškos eisenos, sportininkai, Lietuvos jūra, dainų šventė, buvusios laisvos Lietuvos kariuomenės parada, šauliai, skautai, mūsų didvyriai Darius ir Girėnas, tautiškų šokių šventės, Lietuvos laivai, išgražinti miestai ir modernieji jų pastatai, Vasario 16 ceremonijos Karo Muziejuje, pasakiškai gražūs Lietuvos gamtos vaizdai ir laisvi, laimingi lietuviai.

Be kito, pamatysite ir pirmuosius karo veiksmus Lietuvoje bei paskutinius tarpautinius įvykius, kurie liečia Lietuvos laisvę.

Filmos rodymo data, vieta ir kitos reikalingos žinios bus praneštos specialiu leidiniu. Norintieji gauti platesnių informacijų gali kreiptis į «U. L. Kultūros Draugijos» Valdybos narius.

Genė Petkevičiūtė

Jaunimo Draugijos «Vytis» valdybos narė, gabi vaidintoja ir choristė. Gerb. p-lė Genė ne tik yra ypatingai darbšti vytielė, bet rimta, susipratusi ir pavyzdinga lietuvielė.

Genė Vilkaitė

Darbšti vytielė, gabi vaidintoja bei choristė. Jos drausmė ir energija lietuviybės darbe yra gražus pavyzdys visam mūsų patriotiniam jaunimui.

URUGVAJIAUS LIETUVŲ KULTŪROS DRAUGIJOS VEIKIMAS

— Laisvąją Lietuvą —
Užsiprenumeravo ir parėmė:

Ministras Dr. K. Graužinis \$ 25 paramos,
Juozas Ramonas \$ 10 paramos,
Juozas Gelažauskas \$ 5 paramos,
Felipe Vaitkevičius ir \$ 4.50 paramos,
Rašytojas K. Čibiras \$ 4 paramos,
Petras Žukelis \$ 3 paramos,
Antanas Yankus \$ 3 paramos,
Alfonasas Bartasiūnas \$ 3 paramos,
Genė Bražėnaitė \$ 2 paramos,
Aleksandras Miniauskas,
B. Laucius,
F. Navickas,
Juozas Cieslinskas,
Mikšas Nevinskas,
Vladas Sapokas,
J. Svedas,
Antanas Valtelis,
Antanas Bieliauskas,
Juozas Uža,
Pranas Mikėnas,
Jonas Mockevičius,
Pranas Stanevičius,
Vladas Baliukas,
Ant. Dambrauskas ir \$ 2 paramos,
Antanas Brazys ir \$ 1 paramos,
Kazys Vilkas,
Jonas Kabilnikas,
Ona Zalatorytė,
Jurgis Klimas,
Ona G. de Rey,
Pranas Ribokas ir \$ 0.50 paramos,
Jonas Kanopa,
Pranas Dombravas,
Juozas Musteikis,
Jonas Valickas,
Jonas Rudis,
Juozas Jankauskas,
P. Rakickienė,
Antanas Zupka,
Petras Kerpiškis,
A. Goda ir \$ 1.50 paramos,
Antanas Kriaučiūnas ir \$ 1 paramos,
Jonas Kiškėlis,
Kl. Sidlauskas,
Ona Tverskaitė,

Po 1 pež. žurnalo naudai aukojo:

A. Miniauskas, A. Šumskas, J. Ščenaulevičius,
VI Baliukonis, J. Banišauskas, Pr. Ribokas,
Alb. Korkuzienė, Br. Steponis, J. Uža (Cerro),
ir A. Kiaulevičius.

Po 50 cnt. žurnalo naudai aukojo:

P. Evolvuckas, V. Svilainis, J. Lipnickas, VI.
Baliukas, Pr. Totilas, J. Arbačiauskas, K. Vil-
kas, Serafin. Duk 20 cnt. ir B. Nemickas 10 cnt.

Padėka

„Urugvajaus Lietuvių Kultūros Draugija“
reiškia patriotinę padėką J. E. Lietuvos Minis-
trui Pietų Amerikai Dr. K. Graužiniui, už per-
rašytoją K. Čibirą perduotus mūsų kolonijai
sveikinimus Vasario 16 - sios progą.

Rašytojui gerb. K. Čibirui, už pasakytą
įspūdingą ir momentui pritaiktą patriotinę
kalbą, įdomios, didelės ir sudėtingos proga-
mos vykdytojams vytičiams choristams, vai-
dyloms ir deklamatoriams, panelei Dorelytei,
taip meniškai nupiešusiai „Laisvės Varpą“,
kas gali būti gražiu pavyzdžiu daugeliui mū-
sų jaunuolių mokančių piešti.

Feliksui Origui aukojusiam menišką ra-
šalinę, Vytiui Dorelytei ir Aldonai Steponienei,
laikė minėjimo rinkusiems aukas, K. Černaus-
kui, F. Grigui, J. Arbačiauskui ir VI. Kriks-
čiūnui, rimtai bei pavyzdžingai įvairkusiems
įžangas, jaunuoliui Žilinskiui, pasidarbavusiam
salėje laike vaidinimo, visiems kitaip pasidar-
bavusiems prie Vasario 16. minėjimo ir gerb.
lietuviams patriotams, taip nepaprastai gau-
singai dalyvavusiems širdingai dėkoja.

Valdyba.

ITEIKĖ SKUNDĄ

— Urugvajaus Lietuvių Komitetas — įtei-
kė Lietuvos Nepriklausomybės Bylos reikalų
platų ir ypatingai tinkamai parašytą memoran-
dumą Tarptautiniam Teismui, kuris susirinks
pirmąjį sesijai, šių metų balandžio 3-d. Olan-
dijos mieste Haga.

Tarptautinį Teismą sudaro 15 valstybių,
taigi išskiriant Rusiją, 14 tarptautinių teisėjų
gauna „ULK“ memorandumą prašantį iškelti
Lietuvos Nepriklausomybės Bylą.

Be šito, memorandumai įteikti ir Tarp-
tautinį Teismą sudarančių šalių ambasadoms
Urugvajuje, kad tos perduotų diplomatinį
kelio savo vyriausybėms.

Linkim geriausios kloties ir naudos pa-
vergto Lietuvos laisvei.

Casa Lira

1926 metais apdovanoja auksu medaliu
— Tarptautinei Parodai Lietuvoje. —

Visų rūšių planų taisyimas, sustygiavimas,
naujų darymas ir pertvarkymas. Lietuviams
nuolaidos. Savininkas
Antanas Dambrauskas.

San José 1015

Tel. 8 36 33.

Religinis Puslapis

Tvarko:
kun. Stanislovas
Grigaliūnas

GRĮŽIMAS

Rašas šiuos žodžius turėjo geros progos pažinti Brazilijos kultūrinį bei religinį gyvenimą. Staja proga rūpi religinės mintys.

Vaizdelis. Ne toli Sao Paulo esm vienoje parapijoje (Pa que das Nacoes) klebono pareigas. Toje apylinkėje darbavosi pragaršėjusi katekistė (katekizmo aiškintoja) p. Kristina. Mano akyvaizdoje ji su savo mokimais kartoją katekizmą sekančiu būdu, kuris klausytojus domina ir įgauna Bažnyčios atstovo patvirtinimą.

— Kunige klebone! Ar tiesa, kad Viso galis Dievo Sūnus yra buvęs žemėje žmogaus pavydale?

— Tiesa.

— Ar taipgi tiesa, kad Dievo Sūnus žemėje gyveno virš trisdešimt metų, tris metus mokino žmones tikėjimo, gydė ligonis, prikelindino mirusius?

— Taip. Visa tai yra daręs, atsakau su pasitenkinimu.

— Ar tiesa, kad Dievo Sūnus praneša tikintiesiems savo valią ir ją vykdyti gali vadintis Dievo sūnumis?, nedrąsiai klausia p. Kristina, tarsi abejodama. Aš tai džiaugsmingai patvirtinau. Ji tęsia toliau.

— Ar taipgi tiesa, kad Dievo Sūnus pasilieka sielų maistu duonos pavydale?

Tuo pačiu pasitenkinimu pabrėžiu, kad aš esu vienas iš tų laimingųjų, kuris turi gurbės savo rankose laikyti Dievo Sūną. Visi vaikučiai ir drauge esantieji suaugę klausytojai, džiaugsmingai ploja rankomis. Vien šaukia: «aš noriu būti kunigu», kiti: «duok man Dievą panešoti» ir t.t.

Artinasi rimties momentas.

— Ar tiesa, kad blogi žmonės Dievo Sūną nužude?

Visų akys atkreiptos į mane. Aš prislėgtu balsu atsakau: «Taip... Bet darykime atgailą už dievažūdzus...» Visi drauge ryžtamės prisiekti Dievo gailestingumo anų laikų dievažūdzams ir šių laikų nusidėjėjams. Čia baigiasi vaizdelis.

Gavėma. Darykime atgailą! «Jei atgailos nedarysite, visi pražūsite» (Luko 13,3).

«Klysti yra žmogiška, bet pasitaisyti garbinga» — sakė senovės išminčiai. Mintimi perlėkime savo gyvenimo klaidas. Jų išsivadėkime, darykime pasiryžimą, prisipažinkime. «Viešpatie, atleisk mums mūsų kaltės, kaip ir mes atleidžiame saviems kaltininkams» (Mat. 6,12) ir išgirsime Isganytojo paguodą: «Tavo nuodėmės tau atleistos. Eik ir daugiau nebenusidėk». (Jon, 8,11).

Pamaldos

Lietuviškos pamaldos Cerro parapijos bažnyčioje balandžio mėn. bus 14 d. - Verby sekmadienį ir 21 dn. Velykose. Iš pirmojo sekmadienio pamaldos šį mėnesį perkeltamos į antrąjį, kadangi Verby sekmadienį įprasta atlikti velykinę išpažintį. Tą dieną šv. mišios bus pusvalandžio vėliau. Užtat išpažintčių klausinas prasidės 10 val.

LIETUVOS TREMTINIŲ VYSKUPŲ LAISKAS

Išverstas ispanų kalbon ir Buenos Aires išleistas brošūra Lietuvos vyskupų laiskas išsiuntinėtas Pietų Amerikos vyskupams, spaudai ir įžymioms asmenybėms. Autoritetingas ganytojų žodis apie bolševizmo baisybes Lietuvoje, daro didelį įspūdį.

Katalikų spauda praneša, jog daugelis Lietuvos kunigų, gindamiesi nuo žudynių ir išvežimo į Aziją, buvę priversti prisidėti prie patriotinių partizanų.

Bolševikais nužudytų lietuvių vietas, taip dabar pagerbiamos pavergetoje Lietuvoje.

Lietuvos Pasiuntinybė

PIETŲ AMERIKAI

Paieško žemiau išvardintus piliečius:

1. Baronas Antanas iš Naujasodžio.
2. Bruožis Antanas ir Jurgis iš Kiršų.
3. Briedis Kazys iš Panevėžio apskr.
4. Kastanauskas.
5. Hazenbeinas Adolfas iš Jokubiškių.
6. Jurgilas Juozas iš Tauragės.
7. Zajančauskas Antanas (Švirikas).
8. Encikaitis Kristupas iš Kidulių.
9. Žvironas Antanas ir Emilija.
10. Gurskiai Liudas ir Elena.
11. Remeikis Antanas iš Mizučių.
12. Angelskienė Marija.
13. Januška (vardo nėra).
14. Balčius Vladas ir Antanina.
15. Bernotas Jonas iš Geidžiūnų.
16. Strungis Juozas iš Pajavonio vals.
17. Liaučiai Augustinas ir Leonas iš Knabikų
18. Erminas Antanas iš Slėdų km.
19. Tamošiūnas Jurgis iš Rukonių km.
20. Vikonis Petras ir Emilija Vikonytė iš Rasių km. Žiobiškio v. Rokiškio apskr.
21. Iešmantas Augustas iš Suklių k. Žaliosios v.
22. Vaičius Vincas iš Bikių km.
23. Deglas Jonas ir Petras.
24. Kacaf Maušas ir Henechas iš Pandėlio.
25. Aleksiejus Antanas iš Pužų km.
26. Vaičiūtė Ona iš Gelgaudiškių km.
27. Avižienis Kazys iš Sarosčių.
28. Zauerytė Ema iš Žagarės.
29. Slizys Jonas iš Troškūnų.
30. Antanavičius Jonas iš Karanavos.
31. Kaszlauskas Mikolas iš Vilniaus krašto.
32. Pumputis Martynas iš Zijločių k. Malėtų v.
33. Adomaitytė Paulė ir Valė iš Radviliškio.
34. Dominas Federikas paieško savo gimines.
35. Kiaulinas Alfonsas.
36. Paškauskas Stasys iš Panaterių vls.
37. Venckus Liudas iš Kulupėnų km.
38. Staneika K.
39. Ramašauskas Kazys.
40. Didžiulis Aleksandras.
41. Syvis Vladas ir Marė iš Sakų km.
42. Duklys Balys
43. Simkūnas Kazys.
44. Tomaitis Kazys ir Levutė.
45. Bolskis Vincas.

Viršišvardintieji prašomi kreiptis į Lietuvos Pasiuntinybę smulkesnėms žinioms gauti jos raštinėje, calle Pampa 4174, Buenos Aires, kasdien tarp 10-13 valandos, išskyrus šventadienius.

Pasiuntinybė.

Kas Gi Tas „Specialiai“

Stalino diktatūros garbintojų grupės laikraštyje «Darbas», jūs nuolat randate, ypač iš tarybų Lietuvos rašinėlių, kuriems būtinai prisivama uodegutė: «Specialiai Darbui».

Tuose, komunistams būdingo melo ir demagoginio cinizmo «raštuose» daug kalbama apie kultūrą, meną, mokslą, statybą, stachanovietiškus pasiaukojimus ir kitus «socializmo tėvynės siebūklus», bet nieko, nič nieko apie formalų žmonių badavimą, apie produktų kainas, apie tai kiek darbininkas uždirba, koks skirtumas tarp darbininko ir fabriko direktoriaus uždarbio. Nieko nerašoma, kad Stalino «genijus» ir mažus kūdikius moka priversti «pasiaukoti», o darbininkės motinos į dieną tegauja tik pusę valandos mažus kūdikius papenėti. Nerasite nė to, jog Stalino «rojuje», 12 valandų stovima eilėje, kad gaus kilią bulvių, kad tenai net muilo nėra ir lietuviai ginkluoti mongolų prižūrimą «daifuodami» kerta savo miškus, kuriuos «išlaisvintojai» vežasi į Donbas. Nesimato «Darbe» nė «specialiai» parašyti iš «rojaus» laišku. Juk jei nors simtoji dalis būtų tiesos ką komunistai mums sako, tai mus šiekia ir rašytų taip:

«Pas mus Stalino saulė tikrai šildo. Esam sotūs, gerai užbirbam, apsierengę ir laisvi». Bet dabar gaunam laišku, kuriuose štai kaip papasakojai rašo:

«Gyvi pasilikę pavydim mūsiams. Netikėta mirtimi mirė dėdė, švogerys, tėvas. Tavo brolis kerta valdžios mišką, iš nakties din go kaimynas Jonas». Trukumas drabužių ir apavo». Ir visi tokie laišukai iš Stalino «herojų išlaisvintos» Lietuvos Bet šito «Darbe» visai nerasi, jis visus sotina tik «kultūra».

Ir kas charakteringa, tai kad tie «specialiai» parašyti «Darbui» rašteliai žodis žodin, raidė raidė vienodi kaip «Darbe», taip ir «Vilnyje», «Laisvėje», «tarybų Lietuvoje, Vilniuje išeinančiame savaitraštyje «Sovietiskaja Litva» ir net latvių bei estų komunistų laikraščiai tą patį, bet su priedu «specialiai».

Ką gi tatau reiškia? Labai paprastai. Visus šituos «specialiai» pagamina Maskvoje NKVD centras ir nuorašus išsiuntinėja savo vergams. Kad apgavus neprotaujančius lietuvius išsivius, Maskvos žvalgybininkai dažnai padeda Paleckio ar kito kokio išsigimėlio pavarde. Ir taip, tikrai «specialiai» eina.

Mūsų «demokratui» šituos «specialiai» gauna per «draugą» Arielkį. Pirmiau jie gaudavo anglų kalboje, o dabar ispanų.

Tokie tai, «specialiai» «Darbui» okupantų pagaminti raštai mums siulomi už gryną pinigą. Ir reikia labai stebėtis, kad šitie Lietuvos kraugerių talkininkai vis dar randa lietuvių, kurie komunizmo blakėms primoka ir už «Darbo» pastogę platinamą traužną ir už brolių kraujo gėrimą Lietuvoje.

Suplunksnis.

Lietuviai Svetimuose Kraštuose

DANIJOS LIETUVIAI

Beveik visi lietuviai pabėgėliai Danijoje, apgyvendinti viename lageryje, būtent Nymindegah, kuris yra ant pat Šlaurės jūros kranto. Čia jie gyvena vokiečių karo metu pastatytose kareivinėse - mūriniuose barakuose. Lagerio administracija yra Danijos Raudonojo Kryžiaus paskirtų asmenų vedama, bet visais kultūriniais tremtinių reikalais rūpinasi pabėgėlių išrinktas Lietuvių Komitetas ir jo paskirti atskirų meno šakų, sporto ir kiti vadovai. Šiuo metu Komitetas sudaro Ap. Sakevičius, dipl. teisininkas, Petras Kaminskus, buvęs ginnazijos mokytojas ir Sarkis buvęs Lietuvos Banko pareigūnas. Tautinį ansamblių (Liaudies dainos, šokiai ir muzika), kuris turi labai didelį pasisekimą ir danų tarpe, veda p-lė Kirvalytė. Šiapus gana daug meno srityje dirba ne be pasisekimo p. p. Jokūbaitis, Vilimavičienė, Sodaitis ir eilė kitų.

Stovykloje yra savo kooperatyvas ir pradžios mokykla. Mokytojų darbas nėra lengvas, nes trūksta vadovėlių. Veikia anglų ir danų kalbų kursai, ruošiamasi atidaryti šoferių kursai.

Maistu, kuris gaunamas iš Danijos Raudonojo Kryžiaus, nusiskysti negalima. Jaučiama stoka drabužių, baltinių, avalinės. Darbo ir, reikšia, uždarbio čia gaut negalima, nes danai patys turi gana daug bedarbių.

Gyvenimas čia šiaip nebūtų sunkus, bet kiekvienas nėra tikras dėl savo ryšių. Kiek vienas atskirai ir visi drauge bijo, tos dienos, kada nors prievarta gali grąžinti į gimtąjį kraštą, kitaip sakant atiduoti į bolševikų nabus. Vargu bau daug iš mūsų išneštų gyvi ir sveiki savo kaili, nekalbant jau apie tai, kad gana didelis nuosimtis pabėgėlių nusižudytų patys čia Danijoje, kad tik nepakliuvus į „išlaisvintųjų rojų“. Bet manome, kad Visagalis pabėgėlius nuo tos nelaimės apsaugos ir jei mums ir nelemta būtų grįžti į savo tėvynę, laisvą ir nepriklausomą, tai mums bent bus duota galimybė išvykti į užjūrus.

A. Zs.

SVEDIJOS LIETUVIAI

Nors Švedijoje ir turime dviravatinį laikraštį „Svetur“, bet toli gražu, dabartinio metu jis nepatenkima mūsų dvasios norų, todėl prašom sustintėti mums „Laisvosios Lietuvos“ žurnalą.

Per dideles karo baisiųjų audras Lietuvoje ir Vokietijoje, mažais laiveliais bėgome nuo baisaus komunistinių barbarų siaubo, kurie su savimi nešė mirtį, plėšimus, moterų gėdinimą, vaikų bei senelių žudymą ir kitas

neapsakomas baisenybes. Atbėgome į laisvą Švedijos žemę, bet Maskvos budelių kruvinoji ranka ir čia mus norėjo pasiekti. Ištroškę nekaltų žmonių kraują Kremliams sadistai pareikalavo, kad Švedijos vyriausybė mus atiduotų jiems parsivežti ir žiauriai nužudyti. Bet lietuvių, latvių ir estų pabėgėlių badavimas iki sąmonės netekimo, švedų spaudos ir visuomenės karštas protestas mus išgelbėjo nuo mirties. Ypatingai daug mums gelbėjo Švedijos dvasininkai, mokslininkai, studentai ir spauda net naktimis rengdami protesto mitingus, telegramomis kreipdamiesi į karalių, o vyskupas Svantesson skubiai išskrido orlaiviu ir į Londoną ieškoti mums užtarimo, gi vyskupas Bjorkquist įsakė visose Švedijos bažnyčiose pamaldas, kad Apevizda atitolintų bolševikų kulkas nuo baltiečių gyvybės. Ir taip aplinkybės susidarius mes likome neatiduoti rardoniesiems budeliams. Dauguma jau gavome darbus restoranuose, viešbučiuose, pas ūkininkus ir kitur.

Viskas būtų gerai, bet mes gyvename slėgiančioje abejonėje, nes bolševikai mūsų vistiek nepaliks ramybėje. O išvykti už vandenyno vis dar negalim.

Pavydym jums laisvieji broliai ir kartu liūdim, kad ir jūs į tarpe maišosi komunistų, kurie džiaugiasi, kad rusai pavergė Lietuvą, ir masinius lietuvių žudymus vadina „išlaisvinimu“. Jie dar drįsta net aukų iš jūsų prašyti, reikšia nori, kad jūs primokėtumėt už jūsų tėvų ir giminių nužudymą, už jų turto išplėšimą. Bet saugokitės komunistų, nes kiekvienas komunistas yra Rusijos šnipas ir Lietuvos budelių bendradarbis. Jie stengiasi, kad ir tie laisvi kraštai, kuriuose jūs gyvenate patektų į kruvinus enkavedistų nagus.

M. R.

LIETUVIAI NORVEGIJOJ

Kai gausite šį mano pranešimą, mes gal jau būsime išvykę iš Norvegijos Vokietijon, arba anglų okupuoton Vokietijos zonon. Norvegijos Raudonasis Kryžius p'anešė, kad visi būtumėm pasirengę. Pirmiausia išvyksta Svelvik ir Trondheim lietuvių stovyklos, o kiek vėliau visi likę.

Čia gyvenome pakenčiamai, Norvegai buvo mums labai draugiški ir nors patys vokiečių okupacijos smarkiai apiplošti, tačiau mitalai su mumis viskuomė dalinosi. Gyvendami stovyklose nesėdėjome be darbo. Turėjome chorą ir orkestrą, B. Pakšto vadovaujamą, taip pat tautinių šokių trupę J. Ramelio vedamą. Darėm koncertus, kuriuos nepaprastai vertino norvegų spauda ir visuomenė.

J. S.

Pavergtoji LIETUVA

L. GIRA PARALIZUOTAS

Gautos paskutinės žinios iš Lietuvos praneša, kad garsus Lietuvos pardavikas ir dešimts kartų pamainęs savo kailį bei pirmas prisidėjęs prie kruviniųjų okupantų Liudas Gira, paskutinėmis dienos mirė tapo visiškai su paraližuotas. Teisybės Ranka, pagaliau pasiekė brolių skerdiką ir atėjusių batlaizį, kuris už Judo grašį pardavė Motiną Tėvyne.

ESĄ, KELIAMĖS «SOSTINĖN»

Pranešama, kad į Vilnių susikėlę visi svarbieji, esantieji Lietuvoje, komisariatai.

Lenkų skaičius Vilniuje mažėja, nes pastarieji persikelia gyventi Lenkijon, o jų vieton atsiunčiami iš Rusijos įvairaus plauko rusai, neva valdininkai, instruktoriai ir t. t.

VIS RUSAI.

Sovietų valdžia Lietuvoje nusprendė išleisti Vilniaus miesto istoriją, pabrėžiant rusiškos kultūros įtaką į Lietuvos sostinę.

Tikrėnėje gi rusai atvykdavo į Vilnių ne kultūriniais sumetimais, o tik jį apiplėšti ir prisirankioti nelaisvių.

VILNIUJ ATIDARYTS RUSIŠKAS TEATRAS

Ne gana, kad visoje Lietuvoje rodomos tik bolševikiškos propagandos filmos, neseniai iš Maskvos į Vilnių tapo atgabentas rusiškas teatras, o susovietinti Lietuvos teatrai tyčia numami į primityves sąlygas, kad greičiau užsidarytų.

KERTA LIETUVOS MIŠKUS IR VEŽA Į RYTUS.

• Tarybų Lietuva • pasigyrė, jog į trejetą mėnesių iškirsta 60.000 kubinių metrų (80.000 kubinių jardų) miško, tai yra 12 nuos. daugiau negu buvo numatyta. Apiegnėti rąstai tapo išvežti į Donbaso anglių kasyklas.

Tuom tarpu Lietuvos miestų ir kaimų žmonės neturi malkų pakurti pečius ir šią žiemą jiem teks gyventi šaltose kaip ledas patalpose.

NAUJI KOMISARAI.

Gautomis žiniomis, buvęs kadaise, Lietuvos Vidaus Reikalų komisaras J. Guzevičius

pakeistas J Bartašiunu.

Pasikeitimų įvyko ir kituose komisariatuose, pavyzdžiui:

Žemės ūkio komisaru paskirtas - J. Laurinaitis, Prekybos komisaru - V. Augustinaitis, Teisingumo komisaru - K. Domaševičius, Maisto pramonės komisaru - K. Andrijaitis ir Užsienių Reikalų - P. Rotomskis.

LIETUVOS OPERA.

Pranešama, kad Lietuvos Opera iš Kau- no perkelta į Vilnių.

LIUDNOS ŽINIOS IŠ LIETUVOS.

Dar ir dabar nauji pabėgėliai iš Lietuvos kartkartėmis pasiekia amerikiečių ir britų valdomas zonas. Jie pasakoja šurpius dalykus, apie dažnus dngimus iš nakties ištisų šeimų, kurios vienos vietos žudomos, kitos gabenamos į Sibirą. Lietuvoje nepaprastai išsiplėtė ligos, ypač venerinės, kuriomis prievartaudami apkrečia lietuvis moteris nesvarūs sifilitikai raudonarmiečiai.

KOLONIZUOJA RUSAI

Tarp Vokietijon nacių atvežtųjų rusų šeimų yra ir tokių, kurios buvo atgabentos iš Lietuvos. Tie rusai pasakoja, kad jie į Lietuvą buvo atvežti 1940 - 41 metais, vieton iš vežtųjų Sibirian lietuvių. Metais miestų komisariatai tiesiog siūlė ištisoms maskolių šeimoms keltis Lietuvon. Dabar okupantai Lietuvoje apgyvendina daug iš karo tarnybos atleidžiamų raudonarmiečių, kurie pamatę social. kultūringą ir švarią Europą, labai pavojingi pasidarė Kremiaus parazitams.

MAINO PAVARDES

Iš Rusijos atkeliama ne tik aukštesni komisariatai rusai bei žydai, bet ir visi valdininkai, tik atvykę Lietuvon užimti vietas tuojau privalo sulietuvinti savo pavardes. Pavyzdžiui: Grosman - Didžiulis, Gryzodubov - Miškinis, Antonov - Antanaitis ir taip panašiai. «Lietuviškus» pasus še kacakpai ir žydai atsiveža iš Maskvos jau «gaavus» ir tik pasirašyti teduoda nelaimingam išsigimėliui Paleckiui. Tai daroma dėlto, kad klaidinus užsienio lietuvis ir jiem melavus jog Lietuvoje, girdi «visi komisariatai tik lietuviai.

Kaip gyvena ir veikia mūsų broliai Amerikos šiaurėje

SPORTO ĮRANKIAI JAUNIMUI

BALF pradėjo visokio sporto įrankių vėjų Amerikos lietuvių tarpe. Surinktieji įrankiai bus pasiųsti lietuvių tremtinių jaunimui įvairiose Europos valstybėse.

AMERIKOS SPAUDA

LAIC praneša, kad didžioji Amerikos arba Hearst spauda paskutiniuoju laiku daug rašo apie žudynes, kankinimus, plėšikavimus, moterų prievartavimus, masinius žmonių deportavimus į Sovietų Rusijos vergų stovyklas ir t.t. Tenai vaizduojama bolševikų priespaudoje gyvenančios Lietuvos baisi tikrovė.

MIRĖ ŽYMUS LIETUVIS

Amerikos lietuviai vėl neteko vieno labai žymaus Lietuvos mylėtojo visuomenininko, poeto rašytojo ir nuoširdaus patrioto. Praėjusių metų pabaigoje, daug metų išklebonavęs Amsterdamo lietuvių parapilijoj pasimirė kunigas Juozas Židanavičius. Po savo raštais vėlonis pasirašinėdavo Seirijų Juozo slapyvardžiu.

WILLIS — KELLY REZOLIUCIJOS

Amerikos lietuvių spauda daug rašo ir ragina, kad kolonijų veikėjai ir šiaip žymesni lietuviai kreiptusi į savo valstijų kongresmanus bei senatorius prašydami balsuoti už Willis - Kelly rezoliucijas. Kaip jau žinoma, organizuotai Amerikos lietuvių visuomenei veikiančiam kongresmanas Kelly ir senatorius Willis įnešė Amerikos kongresan bei senatų rezoliucijas, reikalaujančias atstatyti Lietuvės Nepriklausomybę.

ABUDU TOKIU

Amerikos lietuvių laikraščiuose skaitom St. Stazdo pastabas, kuriose sakoma: „Molotovo žaunai, kad „tapo aisteigta tarybinės Lietuvos nepriklausomybė“ pasako daugiau negu jis norėjo sakyti, būtent: Raudonųjų barbarų smurtą Molotovas vadina nepriklausomybe!

Tai bandito logika: užpuolei žmogų, atėmei jo turtą ir sakyk: „tu dabar esi ne-

priklausomas ir laisvas! Reiškia, laisvas nuo visko, ką turėjai. O kad plėšiamieji nespriešintų, Stalino gramafonas giriąsi, kad Rusija turės ir atominę jėgą ir daug kitų dalykų.

Be to patį sakė ir bolševikų pusbroliai naciai. Jie patys vienok dingo. Ar nesusilauks to paties ir bolševikai.

ĮSILEIS TREMTINIUS

Amerikos prezidentas H. Truman išleido instrukcijas, kuriose nurodo, kad bus leista pabėgėliams iš Europos atvykti į šią šalį. Ypač bus bandoma įsileisti našlaičius.

Visas pabėgėlių įsileidimas eis pagal emigracijos įstatymus. Tikimasi išduoti 3900 vizų per mėnesį.

SVARBŲ ĮSTAIGA

Situo tragingu mūsų tautai metu ypatingai didelių darbus ir svarbius uždavinius atlieka, pačių Amerikos lietuvių pastangomis organizuotas ir užlaikomas, „Lithuanian American Information Center“ Naujorke. Šis informacijų centras leidžia Lietuvos laisvės reikalą ginančius knygas ir brošiūras lietuvių bei anglų kalba, teikia informacijas spaudai ir palaiko kontaktą tarp lietuvių išsiblaškiusių po platų pasaulį. Jame dirba savo darbe patyrę ir pasišventę Amerikos lietuviai. Per šį centrą, daugelis pabėgusių nuo bolševikų siaubo Lietuvių susirado savo gimines kaip Šiaurės taip ir Pietų Amerikoje.

JAU GAUNA FARAMĄ

Bendro Amerikos Lietuvių Fondo surinkta ir dar renkami paramą lietuviams tremtiniams drabužiais, avaline, vaistais, maistu ir kitomis reikmenimis, nežūrint susisiekimo priemonių sunkumo, įvairiose Europos šalyse prisiglaudę lietuviai tremtiniai gauna.

UŽSISAKO LIETUVIŲ LAIKRAŠČIUS

Tautiškus Amerikos lietuvių laikraščius pradėjo užsiprenumeruoti oficialės okupuotos Lietuvos įstaigos. Adresus paduoda rusų kalboje. Tai tau ir nepriklausoma Lietuva, kaip mums komunistai aiškina. Su kruvinųjų enka vedistų užsakymais reikia apsižūrėti, nes tai daroma šnipinėjimo tikslais.

Dédés Bruno Kampelis

STALINCKI STEBŲ LAI

Komsenuolė: — Žinotum kumute, tai Stalino genijus visūr stebūklingai veikia Antai, draugui Ničevo Neznaju gimė sūnus, bet žinotum, koks gražus, koks išmintingas, koks idealistas. Jam tuojau ir vardą davė «Oktabrio Revoliucija».

Marfuška: — Tai kiek jis amžiaus turi, draugė Durakova?

Komsenuolė: — Matote, jis gimė negyvas.

Raudonarmietis: (Atėmęs iš lietuvių mėšai malti mašinėlę sako savo draugui): — Radau modernią buržujų katerinką. Dabar kareivinėse darysime šokius ir koncertus.

Draugas: — Na, tai tuojau užgokime kovačok. Senai besokome.

Raudonarmietis: — Nu, tak pasuk draugas.

Antrasis raudonarmietis suka iki suprakaitavimo, bet negaudami balso ima tikrinti ir pastebėję mėšos likučius abu surinka:

— Tak vot, iš kur buržujai gauna mėšą! Netikėtai tapsime sovietų didvyriais, tik tuojau nešikime pulko štabui, o tas persiųs tarybų mokslų akademijai ir kai tenai ištirs, tai Stalino genijus tuojau mėšos kortelės panaikins.

Argentinios lietuviškai kalbančių stalinų gazieta 7 nr. rašo, kad K Norkus viena ranka rašydamas alabansas sovietams, kita ranka daręs «vertimus» dėl «Secc on especial».

Kiek už šį patarnavimą «draugas» Norkus gauna nepanešama, tik pažymima, kad dėl to daugelis patekė į kalėjimus ir stovyklas.

Tai tau ir «draugas»!

SKELBIMAS

Nuo rojaus laivo «Totalidiktatūrdžan», šioms dienomis pabėgo du jūrininkai: draugas Nikifor Oborvancev ir draugas Golodnyj Cistobriukov. Kadangi šitą sarmatą padarė tie patys laivai, kuriuos mes atsiavežė į Desgraciados centrą prirydėm, prigirdėm ir buržuiskais cigaretais apdovanojom, o centro pirmi ninkas laike halio įsakė, kad mūsų raudonosios mergos juos «bivyti», tai dabar draugo Arielkino prėdėmy įsakom visiems klasiškai susipratusiems jų ieškoti ir gyvus ar negyvus pristatyti Desgraciados centrui. Pristatę gaus pirmo laipsnio Rasputino ordiną ir vieną porą maskoliškų vvyžų bei gaus įžangą į rojaus laivą su teise pauostyti rusko deguto. Kreiptis sekantiui adresu:

Desgraciacentr. Try nulia. Litovsko armeno haš cirdružina. Sekcija totalitardiktaturnokrasnoj palki poklonikov.

TRYS BROLIUKAI

Ot, mes trys broliukai,
Dirbam dėl žmonijos.
Tik ot, vieno, mūsų broliuko,
Visi žmonės bijos.

Jo dideli ūsai,
Rūko pypkę riestą,
Grobia turtą, plėšia maistą,
«Laisvin» kaimą, miestą.

Ant sveitimo turto,
Turi patraukimą —
Jei panešti pats negali,
Krauna į vežimą.

Griebia nuo lentynos,
Kumpį ir kilbasą
Ir palieka savininką,
Pusnuogi ir basą.

Kiti du broliukai,
Kartais protestuoja,
Bet jis viską susikrovęs,
Į «rojų» važiuoja.

Ten dūselės laukia,
Alkanos ir basos —
Nėra šukų, nėra muilo,
Visos galvas kasos.

Vos tiktai pabaigęs,
Šluoti Pabaltiją.
Dabar šluoja net sušilęs,
Visą Vokietiją.

Šitie du broliukai,
Tretijį maitino,
Dabar žiūri, kad kaip velniui,
«Ragus» užaugino.

Duktė: — Mamytė, aš nesimaudysiu, nes vištos pro langą žiūri.

Molina: — Kvaila esi, kas gi vištų gėdisi.

Duktė: — Bet kad tarp vištų ir gaidys yra.

Automobilistui, kuris sulaužė žmogui koją, teismas priteisia 1000 pezu.

Automobilistas: — Viešpatie, 1000 pezų už kojos sužeidimą. Tamsta atsimink, kad aš nesu joks milijonierius.

Nukentėjęs: — Gal būt, kad tamsta ir nesi milijonierius, bet tamsta taip pat atsimink, jog aš neturiu 1000 kojų, kurias be atodairos galėčiau laužyti.

TINTORERIA Y SOMBRERERIA

- ANDES -

de

Antonio Yankus

ANDES 1257 — TEL. 8-18-05

Moterų ir vyrų rūbų valymas. Visų rūšių skrybelių valymas ir reformos. Kostiumų ir paltų išvertimas. Lietuviams nuolaida.

ADOLFAS KAUSINIS

Vienintelis lietuvis Urugvajuje, turintis Elektros Stoties teises.

Atlieka:

Visus elektros įrengimus ir pataisymus. Lietuviams Didelės Nuolaidos.

c. San José 1088

Telefonas: -- 8. - 79. - 56. --

Kaunas

Pieninė ir Alinė

Andriaus Alekno

c. Bogotá 4001, esq. Bélgica

CERRO.

Visuomet švieži produktai, ekonomiškos kainos, skubus patarnavimas. Pasitikrinkit.

- LIBRERIA -

ESAS

Geriausių pasaulinių rašytojų knygos. Įvairūs popieriai: kartolinas, celexan ir kt. Rasiniai dalykai ir mokyklų reikmenys. Atvirutės, albumai. Užsakymus siunčiam ir paštu. Privėža tramvajai: 7. 9. 12 ir 61.

Arenal Grande 2533

Tel. — 27753. — Montevideo.

Cesna Radio

Adolfas Česna

— Radijo Technikas —

Gamina radijo aparatus ir taiso senus, rūpestingai ir prieinamomis kainomis. Paduoda ir išsimokėjimui.

G. San Fructuoso 1827.

Montevideo.

PETRO ir BRONIAUS

Evovlucku

Pieninė — Bar — Almasenas

calle Berna 1860,

Villa del Cerro

Telefonas: — 22. 11. 94. —

Kamionai perkraustymui kiekvienų pareikalavimu, įvairūs pieno ir kiti maisto produktai, vietos bei užsienio gėrimai.

PROVISION

Vilnius

Jono ir Onos

Sčesnulevičių

Calle VIZCAYA 4149 esq. Berna.

Namų Dažymas Ir Dekoravimas. Jų taisymas. Taip pat pataisau vandentekį, elektros laidus ir k.

JUOZAS VALAIKA

c. Rio de Janeiro 4001, Cerro

Darbas garantuotas. Ekonominės kainos.

Lietuviams Didelės Nuolaidos.

Domés

Lietuviai, nesiduokim išnaudojami! Visais visokių dokumentų sudarymo, bylų bei giminių suradimui, patarimo ir kitais reikalais tik — Laisvosios Lietuvos — Redakcion kreipkitės. Patarimai ir patarnavimai veiktui.

Bodega y Viñedos

de VALENTIN CARNE e HIJO

VINO NATURAL

REDENCION MELILLA

— Tel. 22-00-36 —

Visi lietuviai tik čia perka, nes duodama
gera prekė, ekonominė kaina ir skubus
bei mandagus patarnavimas.

ORECIA 3432—CERRO—Tel.: 22 10 54

Savininkas, Stasys Bartnikaitis.

FUNDICION PRADO

Fundición de Bronce Mecánico
Aluminio y Hierros en General.

Sección Mecánica y Estampados.

Matrices de Todas Clases.

Y Para Toda Industria.

Eduardo Jusys

Molinos de Raffo 473.

Teléfono 22-53-05.

MONTEVIDEO

Juozo Čeikaus

Vienintelis, Skubiai ir Sąžiningai Patarnaujas
Kasabos Lietuviams

BARAS — ALMASENAS

Calle 9 Nr. 142.

Barrio Casabó.

Visų rūšių maisto produktai, įvairūs
gėrimai. Visuomet šaltas alus ir ekonomiškios
kainos. Nuolatinė Kasabos lietuvių užėiga.

IMPERIAL

GARINĖ RŪBŲ VALYKLA

Rūbų išvalymas su ilgą "Duplex" sistema
šermentų rūbai. Dažymas ir reform avimas
skrybelių ir kostiumų. Neimatomas užda-
ymas skylių bei perplėsimų. Lietuviams
nuolaida: tik \$1.50 kostiumo išvalymas
ir išprosyimas.

Centralinis Namai:

Calle EJIDO 1241. Tel. 91-9-10

skyrius ir dirbtuvės:

Avda. BRASIL 3092 MONTEVIDEO

Joyería Oriental

DALMIRO BORSANI

Savininkas

Parduoda laikrodžius, žiedus brang-
akmenis, fantazijas, aukso išdirb-
tinius su įrašais vardų. Taiso lai-
krodžius ir papuošalus.

SARANDI 644 - MONTEVIDEO Tel. 8-05 32

Restaurant y Pensión

Gran Bretaña

Juozas Ramonas

Savininkas

Oeriausia vieta lietuviams turistams
atvažiuojantiems iš Argentinos. Svei-
kas valgis. Svarlos lovos pavieniam
ir erdvūs kambariai šeimynoms.

JUAN CARLOS GOMEZ 1266

Telefono: 8 - 39 - 05